

אחרי מות || השיט לארץ 1,300 מעפילים

אריה מלכין, הפלאח מקיבוץ עין דור, שלחם בפלוגת "מתקני הרכב" של ארה"ב במלחמת העולם השנייה, התלונן על "ירידה בחשיבות הכלל ועליה בחשיבות הפרט". לפני מותו חנך אנדרטה לאחיו שנפל בקרב הארדנים

כתב: עופר אדרת

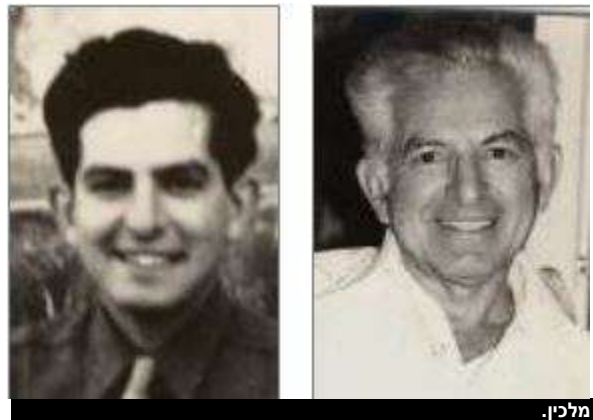
עיתון "הארץ" באינטרנט, 14.03.2014, קישור לכתבה: <http://www.haaretz.co.il/magazine/obit/1.2269818>

בחודש ינואר, זמן קצר לפני מותו, השתתף אריה מלכין בטקס הסרת הלוט מעל מצבה בקיבוץ עין דור, שהוא היה ממייסדיו. המצבה, שאת הקמתה יזם מלכין, מנציחה את זכרם של שלושה צעירים יהודים, ששירתו בצבא ארה"ב ונפלו בקרב הארדנים במלחמת העולם השנייה, בו השתתפו מליון חיילים של בנות הברית ו-90 אלף מהם נהרגו.

אחד הנופלים בקרב היה אחיו של מלכין, גדליה, שנהרג בן 18. "היית ונשאת עבורי 'האח הצעיר שהיה לי'. עכשיו, עם הגעתי לסוף המרוץ ולסוף כוחותיי, אני שוב מזכר בך", אמר מלכין, בן 92.

בתום הטקס ישבו המשתתפים לשיחת רעים במועדון הקיבוץ. אריה סיפר על ילדותו בניו יורק, על הידיעה כי יבוא יום ויעלה לארץ ישראל כדי לבנות בה מדינה יהודית, על הקמת המשק "על גבעה שלא צמח בה אפילו עץ אחד" ועל הפיכתו לקיבוץ שגדלים בו מאות ילדים.

בשבועון התנועה הקיבוצית, "הזמן הירוק", צוטטו דבריו של מלכין: "ההישג העצום של עין דור הוא שעד היום חיינו בשלום ובשלווה עם תושבי הכפרים שמסביבנו. לבני שני העמים יש עתיד משותף ותמיד נחיה פה ביחד. זה היה ככה לפני אלפיים שנה, וזה יהיה כך גם בעתיד. הארץ אינה רק שלנו ואינה רק שלהם."

מלכין.

מלכין נולד בניו יורק ב-1921. בגיל 11 הצטרף ל"שומר הצעיר". ב-1942 התגייס לצבא האמריקאי, עמו נשלח ב-1943 לאירופה הכבושה. הוא שירת בפלוגת "מתקני הרכב", שבין היתר תיקנה צמיגים פגומים של כלי הרכב שהשתתפו בלחימה. הוא היה בחזית עד 1945, כולל בפלישה לנורמנדי.

לאחר המלחמה הוא נענה לפנייה של "ההגנה" ויחד עם כמה חברים הוביל ב-1946 את האונייה **יואשיהו וודג'ווד** מניו יורק לסבונה באיטליה, שם הועלו עליה 1,300 מעפילים, אותם הוביל בשלום אל חופי ישראל. לימים, בשנותיו האחרונות, התמסר לעבודתו כחבר בצוות פיתוח **אתר הפלי"ם וההעפלה**.

בארץ, כפי שתיאר **יגאל וילפנד** ב"ידיעות הקיבוץ", התמקם מלכין עם חבריו העולים מארה"ב בגליל התחתון, בקיבוץ שלימים נקרא עין דור. שם הוא נשאר עד יומו האחרון.

מלכין באנגליה ב-1944

צילום : <http://www.palyam.org>

במלחמת העצמאות לחם בקרבות בסג'רה ובלוביה. במשך שנים רבות עבד בחקלאות, בעיקר בענף הכותנה. "הפלאח המיתולוגי של עין דור", כינו אותו בקיבוץ.

"רמת החיים השתפרה בהרבה מאוד, אך בו זמנית יש ירידה בעשייה למען העם. יש ירידה בחשיבות הקיבוץ והכלל ועליה בחשיבות הפרט", אמר כשנשאל על השינוי שעבר על החברה הישראלית.

הוא הותיר אחריו את אשתו ורדה, מורה לאמנות אותה הכיר כשהגיעה לאולפן לעברית בקיבוץ; שלושה ילדים, 13 נכדים ושלושה נינים.